

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/116/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118364105
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:6118364105.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava proti žalovanému: O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, o zaplatenie 439,16 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 10Csp/17/2019-109 zo dňa 02.07.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku, ktorým bolo žalovanému uložené zaplatiť žalobcovi sumu 147,01 eur s prísl.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 147,01 eur s úrokom z omeškania z jednotlivých súm a od jednotlivých období, všetko do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším výrokom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Náhradu trov konania stranám nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaviazať žalovaného zaplatiť mu sumu na istine 152 eur s príslušenstvom a na zmluvnej pokute 287,16 eur. Žalobca nárok odôvodnil tým, že ho nadobudol od spoločnosti Slovak Telekom, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2017. Postupca uzatvoril dňa 08.09.2015 so žalovaným Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb. Žalovaný neuhradil faktúry účtované postupom za služby a za zmluvnú pokutu vo výške 287,16 eur. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 3; § 39; § 40; § 52 ods. 1 - 4; § 53 ods. 1, 2, 5 a 10; § 489; § 491 ods. 1; § 517 ods. 1, 2; § 524 ods. 1, 2; § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb.; § 43 ods. 12 písm. a), b); § 44 ods. 1, 12 z. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov; § 3 ods. 3 z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. aplikujúc Smernicu Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zistil, a to na základe predložených dokladov zo strany žalobcu, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 08.09.2015 uzavretá zmluva č. XXXXXXXXXXXX. Pôvodný veriteľ poskytol žalovanému ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetná zmluva bola uzavretá podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Pôvodný veriteľ vystavil žalovanému za poskytnuté služby faktúru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 29,63 eur so splatnosťou dňa 26.10.2015, faktúru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 30,98 eur so splatnosťou 25.11.2015, faktúru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 52,70 eur so splatnosťou dňa 28.12.2015, faktúru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 30,98 eur so splatnosťou

25.01.2016, ktorou si uplatňuje aj poplatok vo výške 4,99 eur, faktúru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 49,60 eur so splatnosťou 25.02.2016, faktúru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 7,69 eur so splatnosťou 25.05.2016, faktúru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 287,16 eur so splatnosťou 25.08.2016, ktorou si uplatňuje zmluvnú pokutu. V článku 3 uzavretej Zmluvy sa podnik a účastník dohodli, že porušením záväzku viazanosti vznikne podniku voči účastníkovi právo na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. V rovnakom bode je uvedený výpočet zmluvnej pokuty. Slovak Telekom, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 21.06.2017 zmluvu o postúpení pohľadávok, a to aj pohľadávky žalovaného z predložených faktúr. Uvedené súd posúdil ako preukázanie aktívnej legitímácie žalobcu v konaní.

4. Prvoinštančný súd tak mal za nepochybne preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola dňa 08.09.2015 uzatvorená podľa Zákona o elektronických komunikáciách, zmluva o pripojení s tým, že časť jej obsahu bola určená odkazom na všeobecné podmienky, cenník pôvodného veriteľa a že právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému vyššie uvedené faktúry. Predmetnú zmluvu súd považoval aj za spotrebiteľskú zmluvu s potrebou na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný vopred bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je takáto dohoda neplatná. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa (zákona NR SR č. 250/2007 Z. z.), ktorý v § 3 ods. 3 ustanovuje, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný neuhradil faktúry za služby, ktoré mu právny predchodca žalobcu poskytol v celkovej výške 152 eur. Povinnosti právneho predchodcu žalobcu poskytovať žalovanému telek. služby zodpovedá povinnosť žalovaného riadne a včas zaplatiť úhradu za poskytnuté služby. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2017 pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom tohto súdneho konania na žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a výsledky vykonaného dokazovania súd potom dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny poskytnutých služieb vo výške 147,01 eur je dôvodný a preto žalobe v tejto časti vyhovel. Žalovaného zaviazal na úhradu úroku z omeškania odo dňa nasledujúce po dni splatnosti jednotlivých faktúr. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX pôvodný veriteľ okrem nároku na cenu poskytnutých služieb vyúčtoval aj nárok na zaplatenie upomienky za oneskorenú platbu vo výške 4,99 eur. Vyššie uvedený poplatok bol uplatnený voči žalovanému v zmysle cenníka služieb, ktorý podľa zmluvy bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Súd mal za to, že takéto dojednanie ohľadne poplatkov z dôvodu neplatenia zo strany účastníka - žalovaného, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa tak, ako to predpokladá ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, najmä pri úvahe, že Cenník ako súčasť zmluvy ako aj samotná zmluva boli vyhotovené pôvodným veriteľom - dodávateľom, poskytovateľom služieb, bez možnosti žalovaného prívodiť ich zmenu, ktorý tým, že podpísal zmluvu, keďže mal záujem o poskytovanú službu, musel prijať aj ostatné podmienky zmluvného vzťahu určené dodávateľom vrátane určenia poplatkov za jednotlivé služby, ale aj poplatky sankčného charakteru. Takéto dojednanie poplatkov zároveň nie je možné považovať ani za individuálne dohodnuté a preto súd žalobu v časti vyššie uplatnených poplatkov s prísl. považoval za nedôvodnú a v tejto časti ju zamietol.

5. Ďalším, žalobcom uplatneným nárokom je nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 287,16 eur. Zmluvné strany si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dohodnúť zmluvnú pokutu. Strana, ktorá zmluvnú pokutu požaduje, však musí v právnom úkone, ktorým túto zmluvnú pokutu žiada, uviesť určite a zrozumiteľne za ktoré konkrétne porušenie zmluvných povinností si zmluvnú pokutu uplatňuje. V danom prípade bola zmluvná pokuta dojednaná v uzavretej zmluve o pripojení. Zmluvná

pokuta je jedným z právnych prostriedkov zabezpečenia záväzku. Má funkciu sankčnú, preventívnu a uhradzovaciú. Sankčný charakter zmluvnej pokuty znamená najmä, že postihuje toho účastníka, ktorý poruší zmluvnú povinnosť nepriaznivým následkom, a to v podobe vzniku ďalšej povinnosti zaplatiť peňažnú čiastku v dohodnutej výške. Občiansky zákonník neobsahuje úpravu o výške zmluvnej pokuty a ani o spôsobe jej určenia. Výška zmluvnej pokuty ale musí spĺňať kritérium primeranosti (cit. ust. § 53 ods. 4 písm. k OZ). Súd nijako nespochybnil význam zmluvnej pokuty. Sankcia (zmluvná pokuta) musí však byť primeraná vo vzťahu k porušenej povinnosti, najmä vo vzťahu k dôsledkom, aké toto porušenie má pre dodávateľa. Týmto dôsledkom musí byť primeraná zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu peňažnej náhrady pre dodávateľa za riziko, ktoré znáša v dôsledku nesplnenia povinnosti. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.02.2011, IV.ÚS 55/2011-19). Súd tiež poukázal aj na Smernicu Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a jej článok 6.

6. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca svoje právo v danej veci odvíja od zmluvy, ktorá patrí k spotrebiteľským zmluvám v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tieto zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania (viď výpis z Obchodného registra na spoločnosť a vymedzený predmet činnosti) a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmlúv nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka). Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Aj v tomto konkrétnom prípade žalovaný nemal možnosť podstatným spôsobom obsah predmetných zmlúv ovplyvniť. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým podmienkam. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách, Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Zmluvné dojednanie týkajúce sa zmluvnej pokuty považoval súd za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V prípade, že ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Preto by nemal byť v spotrebiteľskej veci už pri samotnom uzatváraní zmluvy prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, čo by teda bolo výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Ak tak odvodzuje žalobca svoj nárok na zmluvnú pokutu zo zmluvnej podmienky, ktorá nebola individuálne dohodnutá, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na úkor spotrebiteľa, t.j. zo zmluvnej podmienky ktorá je neplatná, nemožno žalobcovi priznať plnenie z takejto neplatne dojednanej zmluvnej podmienky. Vzhľadom na cenu poskytovaných služieb cca 24-27 eur mesačne súd vyhodnotil zmluvnú pokutu ako neprimerané vysokú hodnotu poskytovaných služieb a nárok žalobcu v tejto časti zamietol.

7. Výrok o trovách konania prvoinštančný súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1 CSP. Uviedol, že v danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 439,16 eur s príslušenstvom. Súd žalobcovi priznal sumu 147,01 eur a v časti sumy 292,15 eur žalobu zamietol. Úspech žalobcu tak predstavuje 33,48 % (nesprávne uvedené eur) a úspech žalovaného 66,52 % (nesprávne uvedené eur). Súd náhradu trov konania žalobcovi nepriznal, pretože v konaní bol úspešnejší žalovaný a žalovanému náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že mu žiadne preukázateľné trov konania nevznikli.

8. Proti uvedenému rozsudku, a to čo do výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a výroku o trovách konania, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal, že prvoinštančný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. K inštitútu zmluvnej pokuty

poukázal na § 544 ods. 1 OZ, podľa ktorého si zmluvnú pokutu môžu strany pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať. Účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Dojednaná zmluvná pokuta má predovšetkým prevenčnú funkciu. So žalovaným táto bola dohodnutá v bode 3 Dodatku s tam uvedenými podmienkami. Žalovaný sa dostal do omeškania s platením faktúr za služby poskytované právny predchodcom žalobcu, čím porušil svoje povinnosti uhrádzať faktúry riadne a včas. Prvoinštančný súd uvedené nezohľadnil. Odvolateľ súdu vytýkal to, že pristúpil k hodnoteniu predmetnej podmienky vo všeobecnej rovine a nezaoberal sa nárokom na zmluvnú pokutu s ohľadom na konkrétne okolnosti, t.j. jej výšku, k výške dlžnej sumy, časového obdobia, v ktorom bol žalovaný v omeškaní a závažnosť porušenia povinnosti a pod. Zmluvná pokuta v prvom rade plní prevenčnú zabezpečovaciu funkciu, ďalej reparačnú, t.j. uhradzovaciu a predstavuje sankciu pre porušiteľa povinnosti. Má povahu paušalizovanej náhrady škody. Išlo o individuálne dojednanie zmluvnej pokuty, keďže žalovaný si mal možnosť vybrať mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu zo širokej škály ponúknutých tovarov a služieb, k čomu bola napočítaná suma zmluvnej pokuty. V danom prípade výška zmluvnej pokuty je paušalizovanou náhradou škody, ktorá vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Škoda pozostáva z ceny telefónu a sumy, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku poskytnutia iných služieb za akciové ceny práve s ohľadom na dobu viazanosti. Základ výšky zmluvnej pokuty závisí od počtu dní omeškania a klesá, zohľadňuje zľavnenú cenu a v prípade predčasného ukončenia zmluvného vzťahu v dôsledku porušenia povinnosti má zabezpečiť návratnosť prostriedkov investovaných právny predchodcom žalobcu do poskytnutej zľavy. Zmluvná pokuta predstavuje cenové zvýhodnenie k cene poskytnutého zariadenia a zľavnenej ceny za poskytované služby. Žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 287,16 eur so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti, vrátane dní, počas ktorých si žalovaný povinnosti neplnil. V Dodatku bola vyjadrená degresívnym spôsobom, čo znamená, že jej základ sa znižuje o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynutých z doby viazanosti. Prepočet je uvedený vo vzorci v ods. 3 Dodatku, ktorý je absolútne jasný a určitý. Základ zmluvnej pokuty je uvedený v tabuľke č. 1 Dodatku ako počiatočná suma, ktorá bude klesať. Odvolateľ v ďalšom poukázal na rozsudky Krajského súdu v Trenčíne, Okresných súdov Žiar nad Hronom a Malacky podporujúci jeho názor. Na základe uvedeného navrhol rozsudok v napadnutej časti preskúmať a v zmysle ust. § 388 CSP zmeniť tak, že žalobe o zaplatenie 292,15 eur vyhovie, resp. v uvedenom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčíslił trovy odvolacieho konania vo výške 57,15 eur, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

9. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajskému súdu v Prešove dňa 07.05.2020 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

11. Z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp zn. II. ÚS/78/05).

12. Keďže odvolanie bolo podané iba proti výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a výroku o trovách konania, výrok, ktorým bolo žalovanému uložené zaplatiť žalobcovi sumu 147,01 eur s príslušenstvom nadobudol v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP právoplatnosť.

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku v jeho napadnutej časti, na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje, preto sa obmedzuje iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Len na doplnenie, zdôraznenie správnosti, ako aj k odvolacím dôvodov uvádza nasledovné.

14. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné podmienky sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení zmien a doplnkov).

15. Jedným z podstatných odvolacích argumentov žalobcu bolo tvrdenie, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

16. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2011, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

17. V zhode odvolací súd s názorom súdu prvej inštancie uvádza, že Zmluva o poskytovaní verejných služieb uzavretá dňa 08.09.2015, medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ.

18. Slovenská republika je v zmysle jej únijných záväzkov, najmä článku 6 Smernice Rady 93/13/EHS, povinná zabezpečiť spotrebiteľovi vysokú mieru ochrany jeho práv v tom zmysle, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa v zmysle vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa. Účinnú ochranu v tomto zmysle možno dosiahnuť len ak má súd právomoc zhodnotiť neprijateľné podmienky z úradnej povinnosti (viď rozhodnutie SD EÚ vo veci C-240/98 až C-244/98 Océano Grupo Editorial SA). V zmysle § 295 CSP je súd povinný aj bez návrhu skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok, a to všetkých podmienok súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, na tento účel a bez návrhu obstará a zabezpečí dôkaz a vykoná ho a má výslovne uviesť vo výroku znenie zmluvnej podmienky ak dospeje k záveru o jej neprijateľnosti. Tieto ustanovenia predstavujú v Civilnom sporovom poriadku odôvodnenú výnimku z dispozičného princípu a z princípu ne ultra petitem. Pritom skúmanie neprijateľných zmluvných podmienok sa týka nielen samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ale aj všetkých zmluvných dokumentov s ňou súvisiacich (napr. aj Všeobecných obchodných podmienok a pod.).

19. Odvolací súd má za to, že zvýšená ochrana spotrebiteľov v zmluvných vzťahoch týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv musí byť vyjadrená aj ochranou prostredníctvom procesných prostriedkov. Je nutné uviesť, že systém ochrany spotrebiteľov vychádza z toho, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah. Preto vzhľadom na toto znevýhodnené postavenie článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany, ktorú chce citovaná smernica dosiahnuť, SD EÚ viackrát zdôraznil, že tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy. Preto ES EÚ rozhodol, že vnútroštátny súd musí ex offio nariadiť vykonávanie dôkazov s cieľom zistiť, či ustanovenie nachádzajúce sa v zmluve, ktorá bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, patrí do pôsobnosti smernice a v prípade, že to tak je, posúdiť ex offio prípadnú nekalú povahu tohto ustanovenia. Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná preto, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie alebo má ťažkosti s ich uplatnením (opätovne viď rozhodnutie SD EÚ vo veci C-240/98 až C-244/98 Océano Grupo Editorial SA). V zmysel uvedenej judikatúry je potrebné vnímať aj uvedené ustanovenia CSP. Cieľom je umožniť súdu posúdiť nekalú povahu ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, a to aj bez návrhu spotrebiteľa.

20. Pri posudzovaní platnosti spotrebiteľskej zmluvy sa všeobecné súdy musia zaoberať celkovou vyváženosťou práv účastníkov zmluvy a vychádzať z princípov ochrany spotrebiteľa ako jedného z kľúčových princípov súčasného občianskeho práva. Opačný postup vedie k porušeniu práva na spravodlivý proces zaručený článkom 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (článok 46 Ústavy SR) (viď Nález Ústavného súdu ČR z 01.11.2016, sp. zn. I. ÚS/913/2016).

21. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku je potrebné považovať takú podmienku, ktorá vyvoláva nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorým je slabšia zmluvná strana. Pritom znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa aj taká podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“. Za neprijateľnú je treba považovať aj zmluvnú podmienku vyvolávajúcu finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktorému v skutočnosti nebolo poskytnuté a slúži iba záujmom dodávateľa. Súd pritom neprijateľnú zmluvnú podmienku nemodifikuje (porovnaj rozsudok SD vo veci C-618/10).

22. Vzhľadom na charakter dojednaní a ich začlenenia v texte právneho úkonu - Dodatku k Zmluve, nemôžu byť žiadne pochybnosti, že zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. O takéto individuálne ustanovenie by sa jednalo vtedy, keď by práve takéto časti dohôd boli výsledkom dojednaní zmluvných strán. O individuálnom dojednaní však nemožno hovoriť v prípade, keď si zákazník zvolí určitú formu záväzku (jednu z ponúkaných možností), avšak musí prijať celý súbor opatrení a dojednaní ustanovených v zmluve, všeobecných podmienkach a cenníku, minimálne ich nemôže vylúčiť. Na tom nič nemení tvrdenie odvolateľa, že žalovaný si sám vybral kombináciu tovarov a služieb u právneho predchodcu žalobcu a stotožnil sa s týmto výberom a kombináciou aj s výškou zmluvnej pokuty, ktorej výpočet zodpovedá práve cene telefónu a služieb a poskytnutej zľave. Odvolateľ vôbec nepreukázal opak v zmysle § 53 ods. 3 OZ, teda platí prezumpcia predpokladaná zákonom, že sa nejedná o individuálne dojednanú podmienku.

23. Odvolací súd považuje za nepochybné, že odvolateľ právo na zmluvnú pokutu odvíja od ustanovenia § 544 ods. 1 OZ a od spotrebiteľskej zmluvy (Zmluvy o pripojení a Dodatku k nej), ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda i dojednaní o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje.

24. V žiadnom prípade teda nemožno tvrdiť, že sa jedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 OZ). Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách či dodatkoch. Zmluvná pokuta, ktorá nebola individuálne dojednaná, lebo sa jedná o štandardnú typovú zmluvu, a ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa, ako aj v rozpore s Chartou základných práv Európskej únie (čl. 98), podľa ktorého v záujme naplnenia jedného zo základných práv Európskej únie politiky štátov je zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa, a preto je potrebné využiť všetky efektívne prostriedky ochrany spotrebiteľa, aby sa zvyšovala dôvera spotrebiteľov v trh, aby neprimerané postupy spotrebiteľov na trhu nezaťažovali. Právny predchodca žalobcu ako osoba podnikajúca na trhu elektronických komunikácií mal odbornú prevahu nad spotrebiteľmi, ktorým svoje služby poskytuje, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k spotrebiteľom sa bude správať s náležitou odbornou starostlivosťou. Dojednaná zmluvná pokuta je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ je preto neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky tak nevzniklo ani právnomu predchodcovi žalobcu, a tým ani žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť. Pre posúdenie dojednanej zmluvnej pokuty ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľských zmluvách z hľadiska ich neprijateľnosti nie je podstatné, či reálne došlo k porušeniu povinnosti.

25. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, vyslovenom v odôvodnení napadnutého rozsudku, že nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vyplýva z dojednaní o zabezpečení zmluvnej povinnosti, pričom bola zmluvná pokuta dohodnutá s klesajúcou výškou podľa dĺžky trvania plnenia zmluvy. V Dodatku sa uvádza, že zmluvná pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej Podniku v dôsledku porušenia záväzku viazanosti vzhľadom na benefity, ktoré Podnik poskytol účastníkovi na základe tohto dodatku, pričom jej základ bol dojednaný vo výške 398,00 eur. Ďalej z Dodatku vyplýva doba viazanosti 24 mesiacov, akciová kúpna cena za typ S. N. B. S. M. G. je 1 euro, neakciová maloobch. cena za MT 279 eur. Zmluvná pokuta mala predstavovať sumu vypočítanú podľa vzorca: základ pre výpočet - (počet dní uplynulých z doby viazanosti)/(celkový

počet dní doby viazanosti)*základ pre výpočet, čo v číselnom prepočte. Zmluvná pokuta bola postúpená vo výške vymáhanej sumy 287,16 Eur. Táto konkrétna výška zabezpečovacieho záväzku však nebola v dodatku konkrétne uvedená a teda žalovaný nebol s ňou oboznámený.

26. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný si neplnil zmluvné povinnosti tým, že neplatil za faktúry. Porušenie povinnosti žalovaného platiť za služby po dobu dlhšiu ako 45 dní po splatnosti malo mať za následok právo Podniku na odstúpenie od zmluvy a jeho nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta bola v zmysle dodatku vypočítaná regresívnym spôsobom so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti. Z vykonaného dokazovania nebolo zistené, kedy malo dôjsť k prerušeniu poskytovanie služieb žalovanému. Bolo preukázané, že žalovaný porušil zmluvnú povinnosť platiť za poskytnuté služby riadne a včas, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu mu vyrubil zmluvnú pokutu, avšak žalobca nepreukázal aký konkrétny počet dní uplynul z doby viazanosti, keď chaotický uvádza iba výpočet zmluvnej pokuty bez toho, aby bolo možné prípadne overiť správnosť výpočtu. V Dodatku sa uvádza, že ide aj o paušalizovanú náhradu škody spôsobenej Podniku, čo možno vyhodnotiť ako neprimeranú sankciu voči žalovanému a neprijateľnú zmluvnú podmienku tak, ako ju vyhodnotil aj súd prvej inštancie. Z odôvodnenia tohto nároku nie je zrejmé, kedy si žalovaný prestal plniť zmluvné povinnosti, či mu bola alebo nebola služba poskytovaná aj napriek neplneniu a neplateniu, keď z predložených faktúr vyplýva, že tieto povinnosti neplnil súvisle, a teda akým spôsobom došlo k určeniu žalovanej výšky pokuty a tieto skutočnosti nie je možné zistiť ani z predložených listinných dôkazov. Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že nie je jeho úlohou požadované informácie dedukovať z prípadne predložených listinných dôkazov, nakoľko žaloba má obsahovať v zmysle § 132 ods. 1 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností tak, aby bol nárok jednoznačne identifikovateľný a určitý, pričom v zmysle § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Je preto možné konštatovať, že žalobca v konaní ani nepreukázal, ako dospel k žalovanej výške zmluvnej pokuty, svoj nárok tak nepreukázal, neunesol dôkazné bremeno a teda jeho nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je oprávnený aj z uvedených dôvodov.

27. Odvolací súd vo vzťahu k vyhodnoteniu zmluvnej pokuty ako nepriateľnej zmluvnej podmienky konštatuje, že otázku značnej nerovnováhy je nutné posudzovať komplexne v súvislosti so všetkými ustanoveniami spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní tohto konkrétneho prípadu dospel i odvolací súd k presvedčeniu, že pri porovnávaní výhod, ktoré žalovaný uzavretím Zmluvy s právnym predchodcom žalobcu získal, dojednanie zmluvnej pokuty v bode 3 Dodatku vytvára značnú nerovnováhu na strane spotrebiteľa, pričom umožňuje žalobcovi vymáhať zmluvnú pokutu pri porušení záväzku viazanosti zmluvy, bez ohľadu na jej dopad na vzájomné vzťahy jej účastníkov. Toto ustanovenie je neprimerané i vzhľadom na dĺžku trvania vzťahu, ktorý podľa dojednaných zmluvných podmienok má trvať 24 mesiacov a zmluvná pokuta vo výške 398 Eur je vyššia skoro o 1/3 neakciovej ceny za MT, ktorá je vo výške 279 Eur. Aj keď výška zmluvnej pokuty mala byť rozlišovaná podľa doby uplynutia dni viazanosti, no bola dohodnutá iba pre prípad porušenia povinnosti na strane žalovaného, pritom nebola dohodnutá žiadna pokuta pre prípad porušenia povinnosti právnym predchodcom žalobcu, už aj toto je nutné vyhodnotiť ako značnú nerovnováhu vo vzťahu k spotrebiteľovi.

28. Zmluvná pokuta je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov záväzkov upravených novelou OZ zákonom č. 509/1991 Zb., s účinnosťou od 01. 01. 1992. Zmluvná pokuta je dohodnutá peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, že nespĺní svoju zmluvnú povinnosť, ku ktorej sa zaviazal a to bez ohľadu na to, či porušením povinnosti, vznikla veriteľovi škoda. Zmluvnou pokutou možno vylúčiť spory o náhradu škody, ktoré by inak mohli vzniknúť. Pokutu možno dohodnúť tak pre prípad nesplnenia zmluvnej povinnosti vôbec, ako aj pre prípad porušenia akejkoľvek inej zmluvnej povinnosti. Nie je rozhodujúce, ako zmluvné strany označia svoju dohodu, prípadne, či použijú priamo termín „zmluvná pokuta“, ale rozhodujúci je obsah ich dohody. Dohodou o zmluvnej pokute možno zaistiť splnenie určitej zmluvnej povinnosti, vyplývajúcej z akejkoľvek zmluvy, dokonca aj zo zmluvy inomínatnej, pravda, pokiaľ to jej charakter pripúšťa. Dohoda o zmluvnej pokute, ako zaisťovací prostriedok, je závislá na existencii hlavného záväzku, ktorý je zmluvnou pokutou zabezpečený. <<https://web.justice.sk/OWA/redirect.aspx?C=O8xteO7aSOQSi81rDMUC3TtKCKVbSrM-qes5IM9ZZDE1on0PWNbXCA.&URL=https%3a%2f%2fwww.najpravo.sk%2fjudikatura%2fbocianske-pravo%2fzabezpecenie-zavazkov%2fzmluvna-pokuta%2fcharakter-zmluvnej-pokuty.html>> Zmluvná pokuta je tiež jedným z právnych prostriedkov slúžiacim na zabezpečenie zmluvnej povinnosti. Právna úprava obsiahnutá v ustanovení § 544 a § 545 Občianskeho zákonníka vyžaduje pre platné dojednanie zmluvnej pokuty, okrem písomnej formy, vymedzenie zmluvnej povinnosti, ktorá má byť takto

zabezpečená a jednoznačnú dohodu o výške zmluvnej pokuty, resp. spôsobu jej určenia. Podľa názoru odvolacieho súdu ani uvedené nebolo v prejednávanej veci dodržané.

29. Je potrebné skonštatovať, že už pri samotnom uzatváraní zmluvy by nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného z účastníkov zmluvy. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ nebol nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane.

30. Odvolací súd ešte zdôrazňuje, že v súvislosti s omeškaním so zaplatením splatných faktúr za poskytnuté služby dodávateľ disponuje nárokom na zaplatenie úroku z omeškania a nemôže si uplatňovať zároveň k úroku z omeškania aj zmluvnú pokutu z toho istého dôvodu.

31. Ak odvolateľ poukazoval na iné rozhodnutia iných súdov, tieto nie sú záväzné pre rozhodnutie v danej veci, preto na nich odvolací súd neprihliadal. Názor súdu tak prvoinštančného, ako aj odvolacieho v predmetnej veci podporujú napr. aj závery rozsudku Krajského súdu Žilina z 30.09.2010, sp. zn. 9Co/312/2010.

32. Nakoľko bolo viacej krát judikované a právoplatne rozhodnuté o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorou bola dohodnutá zmluvná pokuta v pevnej ale aj čiastočne degresívnej výške bez ohľadu na charakter a závažnosť porušenia povinnosti ako aj dôležitosť zabezpečovanej povinnosti, odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí musí vyrovnáť aj s rozhodnutiami, v ktorých došlo k právoplatnému rozhodnutiu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

33. V obdobných právnych veciach (zmluvných pokút) právneho predchodcu žalobcu už opakovane rozhodli súdy o neprijateľnosti zmluvnej pokuty v Dodatkoch k Zmluvám o pripojení. Ohľadne čiastočne degresívnej zmluvnej pokute je treba poukázať aj na rozhodnutie Okresného súdu Prešov č. k. 25C/300/2014-40 a potvrdzujúce rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/164/2015 zo dňa 29.11.2016 ako aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/118/2015, 6Co/103/2015, 21Co/99/2015, 7Co/36/2015. Nie je pritom významné, či iný súd by v rámci súdnej kontroly bol k dodávateľovi zhovievavejší alebo dokonca by priznal plnenie z takejto podmienky. Pri neexistencii databázy vyhlásených neprijateľných podmienok sa môže stať, že iný súd plnenie pre zmenu prizná. Každopádne však ide o protiprávny stav, za ktorý je zodpovedný dodávateľ, ktorý na súdoch sústavne (čl. 7 Smernice 93/13/EHS) plnenia z judikovaných neprijateľných zmluvných podmienok uplatňuje a doslova „skúša“, ktorý súd mu plnenie prizná. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí č. k. IV.ÚS 55/2011-19 zo dňa 24.02.2011 vyslovil, že pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória i prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.

34. Sankcia spočívajúca v degresívnej zmluvnej pokute vždy musí zodpovedať nie len času a rozsahu porušenej povinnosti, ale aj charakteru porušenia povinnosti a závažnosti porušenej povinnosti a zároveň sa odvíjať aj od skutočnej a reálnej ujmy, ktorá porušením povinnosti vznikne. Sankcia dohodnutá počas celej platnosti zmluvy a jej hrozby nesmie byť v žiadnom jej štádiu zjavne neprimeraná a prípadným nárokom na sankciu nemôže vzniknúť bezdôvodné obohatenie. Uvedené platí aj preto, že neposkytnutím služby v určitom rozsahu dôjde aj k úsporám na strane poskytovateľa služby (ten ušetrí v rozsahu následného zníženého objemu dát a pod.), teda zmluvná pokuta nemôže nahrádzať jeho očakávané príjmy. Takáto zmluvná pokuta zároveň nesmie slúžiť ako jediný nástroj a prostriedok na neprimerané zabezpečenie prípadných benefitov a výhod, ktoré v istých prípadoch javia výrazné znaky potenciality, porovnávajúc v konkrétnom časovom úseku ofenzívnu obchodnú politiku iných telekomunikačných operátorov.

35. Súd prvej inštancie rovnako zamietol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 4,99 eur účtovanej za upomienku aj z dôvodu, že nemal preukázané individuálne dojednanie tohto poplatku, s čím odvolací súd sa jednoznačne stotožňuje a ešte dodáva, že v súvislosti s uvedeným poplatkom žalovanému ako spotrebiteľovi nebola poskytnutá žiadna služba. S uvedeným hodnotením nároku žalobcu sa stotožňuje aj odvolací súd, preto zamietnutie žaloby aj v uvedenej časti nároku žalobcu považuje za správne.

36. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na žalobcom uplatňované nároky, vyplývajúce z neplatných právnych úkonov, teda neprijateľných zmluvných ustanovení vo vzťahu k takto dojednanej zmluvnej pokute, nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými jeho námietkami.

37. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

38. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V konaní bol úspešný žalovaný, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, v odvolacom konaní bol nečinný, žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania mu nevznikli, ani mu zo spisu nevplývajú a neúspešnému žalobcovi nemohla byť náhrada trov konania priznaná, preto bolo vyslovené, že stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

39. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).